

2016. november 28. hétfő

Iz 4, 2-6   **Zs 121**   Mt 8, 5-11

„Az Úr megőriz jártadban-keltesben...”

Nagyon szép ez a zsoltár és olyan megnyugtató! Jó tudni, hogy Isten, aki megteremtette nekem az eget és a földet, azóta sem alszik, mert szünet nélkül őriz engem. Figyelme egy pillanatra sem lankad: akár jól mennek a dolgom, akár rosszul, akár gondolkodom Rá, akár nem, Ő védelmez. Nem engedi, hogy botladozzék a lábam. Azt nem mondja, hogy nem lesz rögös az utam, vagy nem lesznek nehézségeim, de azt megígéri, hogy ezek közepette is vigyáz rám és akármerre visz az utam („jártadban-keltesben”), megőriz. Nem kell másfelé keresni a megoldást, ebben a nyúlfarknyi zsoltárban ötször hangzik el, hogy az Úr az, aki az oltalmazóm. („a segítség az **Úrtól** jön”, „az **Úr** védelmez”, „az **Úr** megóv”, ...stb)

Nagyon nehéz ezt elhinni, mikor azt látom, hogy az világ tele van gondokkal és sokszor még a saját kis életemmel kapcsolatban is úgy érzem, hogy Isten igazán segíthetne jobban ebben-abbán, ha már mindenható. Pedig soha nem ígérte, hogy majd megszünteti a gondjaimat. Azt viszont mondta, hogy velem lesz és segít, hogy az egyes helyzeteket a lehető legjobban meg tudjam oldani. Tud erőt, türelmet, kitartást és bölcsességet adni és arra is van hatásköre, hogy a legnagyobb nehézségeket is úgy fordíthassa, hogy a végén azt érezzem: Isten egész idő alatt a tenyerén hordozott...

Jó lenne végre tényleg rábízni az életemet!

Szikszainé Csiky Mártus, *Budapest*